Bidat Ehli Sapıklar Ölüden Yardım Dileme Zavallılığına Düşürülmüştür

İmam Birgivi

"Şeriate en uzak olan bid'at, bir çok insanların yaptıkları gibi, ölüden muradının husulü için yardım istemektir. Bu hal, puta tapmak gibidir. ...Ölüden medet dilemek, şekli bir benzeyiş değil, fiili bir putperestlik, müşrikliktir. Ölüden yardım (dilemek avamı) zavallılığa düşürmüştür. İnsanın büyüklüğüne inandığı ölünün kabrine tazim ederek şirke düşmesi, ağaca, taşa taparak şirke düşmesinden dolayıdır. Bu kolaylıktandır ki, çok insanlar mescitlerde duymadıkları huşu ve huduu kabirlerde hissederler."

Allah ile kendi arasında bir vâsıta ve şefaatçiyi kabule kendisini mecbur bilen adam, yâ zenneder ki, Allah, kulunun istediğini bilmiyor... Yahut kendi uzaklarda olduğundan işitmiyor da böyle bir vasıtaya muhtaç oluyor. ... Bir hükümdarın, kabul etmek istemediği dileği vezir ve memurlarının tesiriyle kabul ettiği gibi. Dünya büyüklerinin idarelerinde vâsıtaya mecbur oldukları gibi. Böyle fâsid ve batıl zanlara kapılan adam bilmiyor ki, padişah bu vasıtalara ve müşavirlere muhtaçtır...

...Bazı cahiller "ziyaret" denilen türbelere giderek kıtlık, kuraklık, düşman istilası gibi felaketlerden korunmak, muradına kavuşmak için ölüden medet umarlar.. Aleyhisselâtü vesselam Efendimiz, Peygamberlerin kabirlerini mescid yaptıklarından dolayı Yahudilere ve Nasârâya lanet etmiştir. Bu türlü hareketler insanı İslamdan uzaklaştırır, putperestliğe doğru götürür. Resulullahın şiddetle men'ettiği kötülükleri teşvik edenler, kendilerine uyan cahilleri uçuruma sürüklemektedirler.

Türbelere mezarlara mum yakmak, çaput bağlamak bu gibi yerlerden... bu türlü hareketlerle peygemberlere, velilere hürmet ve tazimde bulunduklarını sananlar.. putlara tapanların, bu putlara gösterdikleri hürmete benzer.. öncekiler de, başlangıçta sevdikleri saydıkları ölülerin kabirlerine tazimde bulunmuşlardı..

Bu türlü batıl adetleri terketmeyi saygısızlık sanma... bid'atlarle meşgul kalpler sünnetlerden nefret ederler... kendi bildiğince devam edenlere dikkat ederseniz, müslümanların ihya etmeye çalıştıkları sünnetlerden yüz çevirdiklerini, hep bidatlerle uğraştıklarını görürüz... peygamberlere tazim, sünnetlerine uymakla, velilere

muhabbet, nasihatlarını dinlemekle olur. ..

Kabirlerin üzerine türbeler bina etmek... bunlara dualar edip adak adamak gibi batıl inanç ve geleneklerin hemen hepsi putperest aşılarının tezahürleridir.. müşrikleri taklid etmektir. Kabirde yatanın veli olması, şeyh olması, duaya ihtiyacı olmadığı manasına gelmez. Birtakım bid'at ve dalâlet ehli sapıklar, ölüye yardım için yapılan duayı, ölüden yardım şekline çevirdiler... ondan medet beklemek, şifa talep etmek manasında bozdular. ..bir takım bid'atçiler çıkarak emrolunanlardan sapmış, nehyedilenleri irtikaba başlamışlardır. .. gafil ve safdil müslümanlar maalesef bu sapıklığın yayılmasına alet olmuşlardır."

"Bugünkü ilim ve irfandan nasipsiz bid'atçı güruh, meşru ibadetten yüz çevirerek yeni yeni adetler icadına adeta kendilerini mecbur bilmektedirler.. İbadet şekilleri ve vakitleri şeriat tarafından tayin ve tesbit edilmiştir. Bu ölçünün dışında ortaya atılan adet ve hareketler görünüşte ibadete benzerse de elbette hakikatte hiç bir fazilet ve sevabı yoktur.

Mezarlara.. adak adamak, bu taklidin canlı misallerinden biridir... kabir ziyareti için yolculuk yapıp uzun mesafeler aşmanın sevab olduğunu sanmak da batıl ve fasid bir itikaddır. ..Yolculuğa çıkmalarına "sevap var" zannı sebep oldu ise, bu inançla sefere çıkmak, icma-ı müslimin ile haramdır."

"Kabirleri kireçlemek menedildiği halde, tantanalı kubbeler oturtmak. Ölünün şöhretini bildiren yazılar yazmak İslama aykırı olduğu halde mübalağalı kitabeler yazıyorlar. Resulullahın izni olmadığı halde, kabirin kendi toprağından fazla olarak yığdıkları toprak üzerine kiremit, taş kireçle duvarlar yaparak sünnete muhalefet ediyorlar.. mezar ziyaretini de bir nevi Kabe ziyaretine benzetiyorlar..

Bu türlü hareketler insanı İslamdan uzaklaştırır , putperestliğe doğru götürür. Resulullahın şiddetle menettiği kötülükleri teşvik edenler, kendilerine uyan cahilleri uçuruma sürüklemişlerdir."

"Bid'atçıların .. ihdas ettikleri yeni yeni adetlerle sünnetin kifayetsizliğini iddia ve bid'atın sünnetten hayırlı olduğunu ilan ediyorlar da ondan haberleri yok... cahil kimseler bazı evliya ve meşayihe ve onların türbelerine karşı duydukları hissiyatta o kadar ifrata düşüryorlar ki, şirke ve putperestliğe saptıklarından hiç de haberleri olmuyor... kendilerini bu türlü hurafelerle avutuyorlar. Hiç

şer'i delile dayanmayan bu batıl inanışları muvazeneli insanlar taşımazlar doğrusu."

"Hurafeye asla yer vermeyen Ömerül Faruk, altında Resulullah'a biat edilen ağacı, halkın bölük bölük ziyarete gittiklerini duyunca da kökünden kestirmişti. Çünkü bu ağaçta bir kutsiyetin varlığına inanarak ziyaret ediyorlardı."

Ebû Bekir Hallaf diyor ki: "Kolunda, sıtmadan kurtarır itikadiyle bir şey bağlı olan adamı Ebu Hûzeyfe görünce: Eğer bu bağ kolunda iken ölürsen, cenaze namazını kılmaktan vazgeçerim, dedi" Hazreti Ömer, ağacı hemen kestirmekte tereddüt etmemiştir... Hacerül Esved'in karşısına dikilerek: Bilirim, bir kara taştan bir şey değilsin, demişti.

Ebu Bekir Tarsusi diyor ki: " Bakınız ey Allah'ın rahmetine nail olan müminler! İnsanların kötülük, şifa, medet umdukları taşları, ağaçları görürseniz kırınız "

"... Mum vesaire yakan müşriklerin tazimi gibi tazime sebep olmak ta; mescid yapan da putperestlerin adetlerini taklide yol açmaktadır. Ümmetler her ne zaman peygamberlerinin sünnetle bağlılıklarında laubaliliğe başlamışlarsa o zaman imanları zayıflamış, terkettikleri birçok sünnetlere ve yüksek düsturlara mukabil şirk ve bid'atları doğuran hurafelere saplanmışlardır. Eğer Resul aleyhisselamın tebliğ ettiği İslam dinini hayatlarında tam manasıyla tatbik ederek, bize örnek olarak yaşayan Eshab-ı kiram olmasaydı, bu tahrifçiler, İslâm dinini de evvelki dinlerin akıbetine uğratacaklar; indi te'vil ve tefsirleri ile halkı aladatacaklardı... Batıl fikirlerini, resulullahın sözüne dayamak istediklerinden, hadisleri gaye ve maksadından uzak tevillerle tahrife çalışıyorlar.

Kaynak: Kriter, Haziran / 84. Yazan: İmam Birgivi, Çeviren: Ahmed Şahin